

MODUŁ ORBITALNY

Statek składa się z trzech części. Na samym przedzie znajduje się tzw. moduł orbitalny z węzłem cumowniczym i lukiem wejściowym, przez który astronauta mogą wejść do stacji kosmicznej.

Cumowanie ułatwiają cztery silniczki na dziobie, które służą do manewrowania. W środku przewozi się zaopatrzenie. Tam też znajduje się toaleta.

ŁĄDOWNIK

To jedyna część, która wróci na Ziemię. Łądownik jest dzwonem o objętości tylko 3,5 metra kwadratowego. W środku jest ciasne miejsce dla trzech astronautów. Poza systemami sterowania i podtrzymywania życia znajdują się tu dwa spadochrony.

Gdy statek wraca i szykuje się do wejścia w atmosferę ziemską, odrzuca moduły: orbitalny i serwisowy.

Łądownik w czasie przedzierania się przez atmosferę jest chroniony płytą termiczną. Bez niej spłonąłby w kilka minut. Osłona jest następnie odrzucona i otwiera się spadochron pomocniczy. Następnie spadochron główny, a tuż przy Ziemi łądownik wyhamowuje jeszcze małymi silnikami.

MODUŁ SERWISOWY

Tu znajdują się systemy nawigacji, klimatyzacji i główne silniki statku. Tu również mieści się 800 kg paliwa. Moduł serwisowy jest też wyposażony w panele słoneczne i akumulatory, które pozwalają samodzielnie latać przez 4 dni. Gdy Sojuz zacumuje w stacji kosmicznej, może pozostać w kosmosie nawet 180 dni.

Prawo międzynarodowe zabrania stosowania energii jądrowej w kosmosie, stąd baterie słoneczne.

